

Naturvårdsverket
Registrator

Öster Malma 14 05 20

NV-00648-13

Jägareförbundets remissvar på Naturvårdsverkets förslag om ändringar i Naturvårdsverkets föreskrifter och allmänna råd (NFS 2007:10) om inventering av björn, varg, järv, lodjur och kungsörn samt förslag till ny metodik för inventering av björn och varg

Svenska Jägareförbundet ("förbundet") får härmed avge följande yttrande. I de fall förbundet inte lämnat synpunkter på instruktioner eller faktablad har förbundet inga invändningar.

Sammanfattning

- Förbundet anser att det är av största vikt att inventeringsföreskrifter inte blir så detaljerade, och så exakta krav ställs, att den mänskliga förmågan att tolka spår och dra egna slutsatser inte tillåts alls. Risken är stor att efterlevnaden av föreskrifterna blir själva målet istället för en beskrivning av rovdjurstammarnas utveckling.
- Förbundet anser vidare att flera av de biologiska data som används för att utifrån inventeringsdata beräkna populationernas storlek och sammansättning måste uppdateras.
- Förbundet påpekar att större engagemang från allmänheten i inventeringsverksamheten inte per automatik innebär minskade kostnader. I själva verket kan det leda till ökande kostnader.

Svenska Jägareförbundet

Öster Malma, SE-611 91 Nyköping · Tel: 0155-24 62 00 · Fax: 0155-24 62 50

Plusgiro: 152292-9 · Bankgiro: 566-6755 · Org. nr: 802001-6658

www.jagareforbundet.se

Specifika synpunkter på föreskrifterna och allmänna råd

Förbundet har inga särskilda synpunkter på förändringarna av föreskrifterna och att detaljregleringen istället görs i instruktioner och faktablad.

Konsekvensutredning till föreskrifterna

Alternativa lösningar sid 2

Förbundet konstaterar att inventeringsverksamheten fokuserar på att fastställa antalet familjegrupper eller föryngringar i syfte att beräkna populationerna. Det finns dock ingen uppdaterad kunskap om hur det totala antalet individer relaterar till antalet föryngringar/familjegrupper. Förbundet anser att det är av stor vikt för att en förvaltande jakt ska fungera väl är att de basdata som används för att beräkna den totala stammen utifrån inventeringsresultat är relevanta. Flera av de omräkningsfaktorer som används idag är gamla och från en tid då såväl bytesdjurstäthet och populationstätheten var en helt annan än den är idag.

Förbundet konstaterar vidare att dagens sätt att fastställa populationsstorlek har stora brister. I själva verket är det ofta inventeringsinstansen eller spårförhållandena som avgör den officiellt redovisade populationens storlek, inte det verkliga antalet djur. Det är inte acceptabelt och förbundet anser att Naturvårdsverket bör fokusera på hur man kan komma tillrätta med detta problem. Det kan ske genom stratifierat urval av länen eller genom att t ex intensifiera inventeringsinsatserna till vissa delområden som räknas upp. Det kan också ske genom att dela upp län i delområden som inventeras intensivt vartannat år. Det senare gäller främst lodjursinventeringen som kraftigt påverkas av såväl snöförhållanden som vargförekomst som stjälar resurser och prioriteras. En underskattning av antalet rovdjur är en lika stor brist som en överskattning.

Kostnader

Förbundet vill påpeka att ambitionen att i allt högre grad involvera allmänheten i inventeringsverksamheten är lovärt och kan bidra till större trovärdighet. Förbundet vill dock höja ett varningens finger i fråga om kostnader kopplade till ett kraftigt ökande engagemang från allmänheten. En förutsättning för allmänhetens intresse att rapportera observationer är att rapporterna följs upp och att en återkoppling sker. Många rapporter, såväl riktiga som felaktiga, kommer ofelbart att leda till högre kostnader för länsstyrelserna. Förbundet anser att det saknas analys av kostnadsutvecklingen om antalet rovdjur ökar och/eller om den geografiska utbredningen ökar parallellt med att rapporteringsviljan ökar.

PM om bakgrunden till och genomförandet av översynen och en beskrivning av hur inventeringsarbetet kring stora rovdjur är organiserat m.m.

Gemensamma databaser

Förbundet får fortfarande synpunkter på att Skandobs.se inte är användarvänligt. Flera länsstyrelser känner oro för att en tvingande övergång till Skandobs skulle påverka rapporteringsviljan från allmänheten negativt. Förbundet anser att det inte är optimalt att det finns flera rapporteringssystem. De hinder som finns för att alla ska använda samma rapporteringssystem bör undanröjas.

Faktablad

Allmänhets observationer av stora rovdjur

Förbundet konstaterar som sagts ovan att allmänhetens deltagande är positivt men skapar även förväntningar på återrapportering och riskerar att öka kostnaderna för länen.

Allmänheten måste på ett smidigt sätt kunna rapportera till och få återrapportering av länsstyrelserna. Mot bakgrund av den kritik som framförs mot Skandobs användarvänlighet anser förbundet att de län som använder rovoobs.se tillsvidare bör kunna fortstätta att göra det.

Svenska Jägareförbundets rovdjursobs

Förbundet konstaterar att rovoobsen ger en bra spegling av björnstammens utveckling. På samma sätt som för björn anser förbundet att rovoobs bör kunna få en större betydelse för att följa utvecklingen av övriga stora rovdjur. Inte minst mot bakgrund av rovdjuren söker sig längre söderut in i områden med dåliga snöförhållanden. Rovoobs bör t ex kunna användas som ett komplement för att beräkna lodjurstammens storlek om inventeringsförhållanden har varit bristfälliga eller om lodjuren inte kunnat inventeras av andra orsaker, till exempel resursbrist.

Foto från allmänheten

Med allt fler rovdjur i södra Sverige kommer inventeringsverksamheten att ställas inför allt större utmaningar. Snöfria vintrar kommer att kraftigt försvåra möjligheten att följa rovdjursstammarnas utveckling. Förbundet anser att Naturvårdsverket bör driva frågan om att åtelkameror får användas för beståndsövervakning.

BJÖRN – Övervakningsprogrammet i Skandinavien.

Förbundet stöder förslaget.

SVENSKA JÄGAREFÖRBUNDET

Gunnar Glöersen
Rovdjursansvarig

Daniel Ligné
Riksjaktvårdskonsulent

